

Εσύ γεύτηκες τα «Πικρά δάκρυα της Πέτρα Φον Καντ» στο Φουαγιέ της ΕΜΣ;

[AV athensvoice.gr/culture/theater/430750_esy-geytikes-ta-pikra-dakrya-tis-petra-fon-kant-sto-foyagie-tis-ems](https://athensvoice.gr/culture/theater/430750_esy-geytikes-ta-pikra-dakrya-tis-petra-fon-kant-sto-foyagie-tis-ems)

Δύο ώρες βόλτα στο ιλιγγιώδες rollercoaster των σχέσεων. Τι βόλτα όμως... Όσοι είδαν «Τα πικρά δάκρυα της Πέτρα Φον Καντ» χειροκρότησαν ενθουσιασμένοι μόλις τελείωσε. Όχι απαραίτητα διότι παρακολούθησαν ένα αριστούργημα, αλλά επειδή επιτέλους μια παράσταση τους χάρισε αυτό που υποσχέθηκε. Ένα αφομοιωμένο, ταξινομημένο, κατανοητό και συνάμα επικίνδυνο σύμπαν, το οποίο δεν αφήνει πέτρα ασήκωτη στην απόπειρά του να ανασυνθέσει τα στάδια της ερωτικής σχέσης και των μοντέλων εξουσίας που διέπουν τους ανθρώπινους δεσμούς. Ένα έργο που διατυπώνει τον αφορισμό της κεντρικής ηρωίδας του με κρυστάλλινη σαφήνεια: «Πιστεύω πως ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος για να χρειάζεται έναν άλλον άνθρωπο, αλλά... δεν έχει μάθει πώς να ζει μαζί με τον άλλον».

Ο θεατής έχει τον δικό του ρόλο να διαδραματίσει ανάμεσα σε αυτό το γυναικείο σεξτέτο, καθώς εξασφαλίζει ένα διαυγές βλέμμα στις ίδιες του τις αυταπάτες, στην απόλυτη και βαθιά μοναξιά του. Όπως εύστοχα δηλώνει για λογαριασμό του σκηνοθετικού ντουέτου η Κορίνα Βασιλειάδου, «με συγκινεί και με θυμώνει ταυτόχρονα η επιταγή του έργου για ένα “μαζί” των ανθρώπων που συνεχώς αποτυγχάνει». Ενώ ο έτερος σκηνοθέτης των «Δακρύων», Χάρης Πεχλιβανίδης, επισημαίνει: «Αφήσαμε τη λαγνεία για κατάκτηση να σπαταλήσει τον περιορισμένο χρόνο μας. Επιτρέψαμε την ιδιοτελή αγάπη να διαλύσει και την παραμικρή ηλιαχτίδα ειλικρίνειας που μπορεί να μας έχει απομείνει». Έτσι είναι. Επαφιόμαστε αποκλειστικά στους άλλους για να μας ολοκληρώσουν, πάντοτε με όλους τους λάθος τρόπους.

Πέτρα Φον Καντ: μια ατελής ψυχή που ποθεί διακαώς τη γιατρεία της. Πλούσια, καλλιεργημένη σχεδιάστρια μόδας, με μια βουβή υπηρέτρια να καιροφυλακτεί πρόθυμη να ικανοποιήσει το παραμικρό της καπρίτσιο, η δεσποτική μεγαλοαστή βρίσκεται μονομάχος στο κέντρο της ερωτικής αρένας όταν γνωρίζει τη νεαρή Κάριν και πληρώνει με το τομάρι της το πάθος για το άξεστο, χαμηλής κοινωνικής τάξης κορίτσι. Η συντριβή της θα είναι απόλυτη, ο θρήνος άγριος και βαθύς, η πτώση θα είναι αμείλικτη για το εγώ της και πραγματοποιείται με μάρτυρες τη μητέρα, την κόρη, την εκκεντρική εξαδέλφη της. Στο πουργκατόριο του φινάλε, τα δάκρυα την εξαγνίζουν, σε μια έκλαμψη κάθαρσης θα προσφέρει την ελευθερία στη σκλάβα Μαρλένε, η οποία θα εγκαταλείψει τη σκηνή αναζητώντας αλλού την υποταγή. Ένα δράμα για έξι γυναίκες, το οποίο κάλλιστα θα μπορούσε να παιχτεί από άνδρες, καθώς η δυναμική των σχέσεων δε γνωρίζει διακρίσεις φύλου. Το πρωτότυπο σενάριο του Φασμπίντερ άλλωστε, ήταν εμπνευσμένο από την ίδια του τη ζωή και τη σχέση του με τον Γκίντερ Κάουφμαν.

Σχετικά

Έλλη Παπακωνσταντίνου: Είμαστε πραγματικά ελεύθεροι; Μπορεί η τέχνη ν' αναδείξει το νόημα της ζωής;

Έλλη Παπακωνσταντίνου: Είμαστε πραγματικά ελεύθεροι; Μπορεί η τέχνη ν' αναδείξει το νόημα της ζωής;

47 χρόνια μετά το ντεμπούτο του στη Φρανκφούρτη, τη μεταφορά του στον κινηματογράφο το 1972 και τρεις δεκαετίες μετά το πρώτο ανέβασμά του στην ελληνική σκηνή, το έργο του γερμανού σκηνοθέτη αποκτά νέα φρεσκάδα στο Φουαγιέ της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών, σε μια παράσταση που συνεχίζεται με επιτυχία από τις 20 Ιανουαρίου και ολοκληρώνεται την 1η Απριλίου. Η Κορίνα Βασιλειάδου και ο Χάρης Πεχλιβανίδης σκηνοθετούν εκμεταλλευόμενοι ιδανικά την ιδιαίτερη, στενόμακρη αρχιτεκτονική του Φουαγιέ, με τον λιτό, όσο και απόκοσμο διάκοσμο, τα μάρμαρα, τις βελούδινες κουρτίνες και την αίσθηση catwalk την οποία αποπνέει. Η ενδυματολογία, τα σκηνικά, η μουσική επένδυση δίνουν μια νότα περιόδου δεκαετίας εβδομήντα που επιτείνει την αύρα του ψυχρού γκλάμουρ που τόσο ταιριάζει στην Πέτρα Φον Καντ και τους θηλυκούς δορυφόρους της.

Η Αγγελική Παπαθεμελή των πολλών και σημαντικών ερμηνειών ενσαρκώνει συνταρακτικά τη φιγούρα της θεληματικής γυναίκας που καταργεί τους κανόνες, που κόβει τις γέφυρες με το παρελθόν και τις συμβατικές αξίες, που τα παίζει όλα για όλα στη ρουλέτα του πόθου και βιώνει τη χασούρα της με σχεδόν μαζοχιστική απόλαυση. Σαν φλόγα που τρεμοπαίζει σε σκοτεινό δωμάτιο, η Μαριάνθη Παντελοπούλου κινείται, περιφέρεται, τρέχει, γονατίζει, σερβίρει, δακτυλογραφεί, υπηρετεί, προπάντων υπομένει με μια συγκλονιστική σιωπή τα δεινά της Μαρλένε. Η αλαλία της είναι εκκωφαντικά εύγλωττη, η υποτακτική προθυμία της έχει κάτι από την Chiara D' Anna του «Duke of Burgundy», και όπως ευσύνοπτα το περιγράφει η ίδια σε συνέντευξή της, «με τη συνειδητή σιωπή λέμε περισσότερα... Η σιωπή που συσσωρεύει συναίσθημα που δεν εκδηλώνεται ποτέ, μόνο πόνο φέρνει. Αλλά ακόμα και αυτή η σιωπή έχει επιδραστικότητα». Στον ρόλο του φιλήδονου, ανόητου κοριτσόπουλου με το μυαλό γεμάτο φαντασιώσεις και ρομάντζα, με τον αχαλίνωτο μπεομισμό, την τυχοδιωκτική αθωότητα και την αδίστακτη σκληρότητα της νιότης, η Ειρήνη Κυριακού, μια πληθωρική Κάριν, μια ηθοποιός με λαμπρό μέλλον. Η Ρεβέκκα Τσιλιγκαρίδου προσδίδει στον θίασο ένταση, μπρίο και περιπέτεια, η καλοκουρδισμένη ερμηνεία της καθρεφτίζει με ευκρίνεια την ανασφάλεια και τον ανταγωνισμό των γυναικών, ικανοποιώντας απόλυτα ως Σιντονί φον Γκράζεναμπ. Η Ιφιγένεια Δεληγιαννίδη ακτινοβολεί στον ρόλο της ακλόνητα ασυγκίνητης μητέρας Βαλερί, η Στεφανία Ζώρα αποδίδει την εφηβική υπερένταση της αθώας μικρής Γκάμπι με ζεστή φλόγα, με την ευσυγκινησία του νεοφώτιστου στα δεινά των σχέσεων, προικισμένου με την αφέλεια και τα στολίδια της νεανικής ομορφιάς. Έξι γυναίκες, έξι πορτρέτα των πανάρχαιων σχημάτων συναισθηματικής αλληλεξάρτησης, μια σπουδαία παράσταση για την ένταση των επιθυμιών που γίνονται αφόρητες, για την ανέφικτη εκπλήρωση του διακαούς αιτήματος για αγάπη.

ΚΘΒΕ 2018: Τα πικρά δάκρυα της Πέτρα Φον Καντ, τηλεοπτικό σποτ

«ΤΑ ΠΙΚΡΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑ ΦΟΝ ΚΑΝΤ» του Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ

Μετάφραση: Γιώργος Δεπάστας

Σκηνοθεσία: Κορίνα Βασιλειάδου, Χάρης Πεχλιβανίδης

Φουαγιέ της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών

Τετάρτη 18:00, Πέμπτη-Παρασκευή-Σάββατο 21:00, Κυριακή 19:00, έως 1/4

Στον ρόλο της Πέτρα φον Καντ η Αγγελική Παπαθεμελή.

Παίζουν: Ιφιγένεια Δεληγιαννίδη (Βαλερί φον Καντ), Στεφανία Ζώρα (Γκάμπι φον Καντ),

Ειρήνη Κυριακού (Κάριν Τιμμ), Μαριάνθη Παντελοπούλου (Μαρλένε), Ρεβέκκα

Τσιλιγκαρίδου (Σιντονί φον Γκράζεναμπ)

Η παράσταση «Τα Πικρά Δάκρυα της Πέτρα Φον Καντ» είναι ακατάλληλη